

Sólyom Réka

Neologizmusok a magyart idegen nyelvként beszélők nyelvhasználatában: egy empirikus felmérés tanulságai

1. Bevezetés

A kutatás azt vizsgálja, hogy 2024-ben a magyart idegen nyelvként B2–C1 szinten beszélő nyelvhasználók miként vélekednek a neologizmusok jelenségéről, milyen neologizmusokat használnak, amikor magyarul kommunikálnak, valamint mit tudnak a mai magyar neologizmusok grammatikai és szemantikai felépítéséről.

A tanulmány először funkcionális kognitív keretben röviden áttekinti, hogy milyen nyelvhasználói dimenziók mentén lehet megközelíteni és meghatározni a neologizmusokat, majd ismerteti egy 2024 májusában nem magyar anyanyelvű, de jelenleg Magyarországon dolgozó vagy tanuló, és a magyart aktívan használó adatközlők körében végzett kérdőíves felmérés vonatkozó eredményeit a témában. A cél annak bemutatása, hogy mit tudnak és hogyan vélekednek a neologizmusjelenségről ezek a nyelvhasználók, milyen magyar neologizmusokat ismernek, használnak, illetve mi a véleményük a jelenségről a mai magyar nyelvhasználatban.

2. A neologizmus fogalmáról, megközelítéséről

Amikor a nem nyelvészeti érdeklődésű vagy végzettségű nyelvhasználók a *neologizmus* terminust hallják, olvassák, egyáltalán nem biztos, hogy azonnal tudják, mit jelent. Arra sokan asszociálnak, hogy valamilyen újdonságról van szó – erre feltehetőleg a szó előtagjából következtetnek –, és abban az esetben, ha kapnak néhány irányított kérdést vagy konkrét példát a mai magyar nyelvhasználatból, általában rájönnek, mit jelenthet a megnevezés. Gyakran említenek ilyenkor saját példákat, vagy kezdik el megmagyarázni új szavak, kifejezések jelentését – még akkor is, ha esetleg teljesen tévesen asszociálnak valamilyen neologizmussal kapcsolatban.¹

A neologizmusról számos lexikonban, értelmező szótárban olvashatunk valamilyen definíciót. Következzék ezek közül néhány – a teljesség igénye nélkül –, amellyel a magyarul tanuló külföldiek is találkozhattak. Az ÉKsz.² például ezt írja: „Újjonnan alkalmazott szó v. más új nyelvi jelenség.” A *Stilisztikai lexikon* definíciója szerint „A neologizmusok azok az új szavak, kifejezések, jelentésárnyalatok, nyelvtani formák, amelyekkel a nyelv, a társadalmi viszonyok és a gondolkodás fejlődésével párhuzamosan, állandóan gazdagodik” (Szathmári 2004: 154–155). Az *Alakzatlexikon*ban is hasonló meghatározást olvashatunk, ott még ezzel a megjegyzéssel kiegészítve: [a nyelvi újítások] „(...) a nyelv történetének minden korszakában jelentkezhettek ösztönös vagy tudatos módon” (Kozocsa 2008: 423). Mint látható, a definíciók kiemelik a jelenség újdonságát, továbbá azt, hogy nyelvi jelenséggel kapcsolatban használatos a *neologizmus* terminus. Gyakran megjelenik továbbá a nyelv, a gondolkodás és a társadalom változása mint a neologizmusok kialakulásában motiváló tényezők.

¹ A YouTube-on napjainkban is elérhető az *Az idősök is vágják a szlenget* című videó, amelyet 2015-ben forgattak a Margitszigeten, közvélemény-kutatást tartva idősebb emberek körében egy listán szereplő neologizmusok jelentéséről: <https://www.youtube.com/watch?v=ox4b8mFJSDg> (letöltés ideje: 2024.05.19.)

A jelen tanulmány Sólyom 2019 [2014] alapján a neologizmust funkcionális kognitív megközelítésből határozza meg: épít a fentebb ismertetett meghatározásokra, valamint tovább is kíván lépni a tekintetben, hogy a neologizmusok kialakulásához, megjelenéséhez vezető emberi, nyelvhasználói tényezőket is figyelembe veszi úgy, hogy támaszkodik mind a közlő, mind a befogadó előzetes tudására, nyelvi és stilisztikai, illetve ezek vonatkozásában pragmatikai (vö. Bańcerowski 1994, Pap 2019) kompetenciájára. Ez a definíció azért is hasznos nem magyar anyanyelvűek neologizmusértelmezésének és -felismerésének a vizsgálatában, mert a nyelvi kompetenciát és a stílustulajdonítást az egyén nyelvhasználatának viszonylatában képes értelmezni, és ennek ismeretében határozza meg a neologizmusokat. A definíció értelmében „a neologizmus olyan újszerű [szemantikai] szerkezeti felépítésű nyelvi jelenség, melynek egy adott közlő és/vagy egy adott befogadó adott szituációban előzetes (...) ismereteihez (...) viszonyítva újszerű jelentést és/vagy újszerű stílust tulajdonít” (Sólyom 2013: 67, Sólyom 2019 [2014]: 19).

3. Neologizmusok magyart idegen nyelvként beszélők nyelvhasználatában

A jelen felmérés olyan nem magyar anyanyelvű nyelvhasználók körében készült, akikről elmondható, hogy abba a nyelvtanulói csoportba tartoznak, amelyre jellemző: „Aki (...) folytatja [a magyarnyelv-tanulást], és eljut B2 – C1 szintre, már nemcsak a nyelvet, hanem a kultúra különféle rétegeit is megismeri, ezzel igényes nyelvhasználóvá válik” (Nádor 2018: 51). Az adatközlők mindegyikére igaz továbbá, hogy az adatfelvétel pillanatában életvitelszerűen Magyarországon él: egy részük jelenleg is a felsőoktatásban tanul magyar nyelven, más részük munkavállalóként helyezkedett el Magyarországon. Miért érdemes a körükben vizsgálni a neologizmushasználatot? A magyar mint idegen nyelv oktatásáról elmondható, hogy „(...) a nyelvoktatás a segédtudományai közé vonzotta a már említett pragmatikát és a kulturális nyelvészetet, (...) felvetette a nyelvoktatás és a kultúra viszonyának újragondolását is, illetve az új szemlélethez alkalmazkodó módszertani eljárások kidolgozását. Az előbbi feladatában bőségesen támaszkodhatott az utóbbi két-három évtized nyelvészetének, így a társadalomnyelvészetnek, a funkcionális és a kognitív nyelvészetnek, a több rokon elképzelést egyesítő ökon nyelvészetnek (...) a nyelv és a kultúra kapcsolatáról szóló megállapításaira” (Szili 2019: 92).

A neologizmusok kérdésköre tipikusan olyan jelenség, amely a nyelvtanulás számos szintjén megjelenik – jól igazolja ezt, hogy a tankönyvek szóanyagának, szövegeinek frissítésére, aktualizálására időről időre szükség van annak érdekében, hogy a napjainkban a digitális kommunikáció által erőteljesen befolyásolt, gyorsan változó szókészlettel találkozzanak a nyelvtanulók. A kérdőívet kitöltő adatközlők feltételezhetően nap mint nap találkoznak a magyar nyelv új szavaival, kifejezéseivel, nyelvi formáival munkájuk, tanulmányaik, privát életük során, ezért is várható, hogy tudnak nyilatkozni a jelenségről, és példákat is tudnak hozni nyelvhasználatukból magyar neologizmusokra.

4. A kérdőívről

A kérdőív kitöltésére online módon került sor 2024 májusában. A kérdőívet összesen 20 fő töltötte ki. Nyelvtudásuk saját megítélésük szerint C1 (50%), B2 (20%) és B2-C1 közötti (30%) volt. Válaszaikból kiderült, hogy 15 fő jelenleg tanul (jellemzően hungarológiát és/vagy magyar mint idegen nyelvet, valamint néprajzot írtak be szakként), 4 fő pedig Magyarországon dolgozik. Egy adatközlő nem adott meg választ erre a kérdésre. Az adatközlők anyanyelvét tekintve változatos a kép: 7 kínai, 3 lengyel, 2 arab, 2 német és 1 filippínó (tagalog) anyanyelvű adatközlő töltötte ki a kérdőívet. Öt adatközlő nem adott meg választ erre a kérdésre.

5. A neologizmusfogalom ismeretéről, értelmezéséről, jellemzőiről a kérdőív válaszai alapján

A kérdőív neologizmusokkal kapcsolatos első kérdése egy nyitott kérdés volt, és így hangzott: „Ön szerint mi a neologizmus? Tudná definiálni? (Ha nem, kérjük, írja be azt is.)” Erre a kérdésre az adatközlők 70%-a adott meg valamilyen, a *neologizmus* szó tényleges jelentéséhez kapcsolódó választ. A válaszadók 30%-a, 6 fő írta azt egyértelműen, hogy nem tudja, mit jelenthet a terminus. A nem nemleges választ adók közt voltak, akik távolabbról közelítették meg a témát (az adatközlők 20%-a), és bár sejtették, hogy a nyelvben megjelenő valamilyen újításról vagy új jelenségről van szó, általánosabban fogalmaztak, például: „Szerintem ennek van köze a nyelvújításhoz. Ez a nyelv frissítését igénylő tendencia,” „Új szavakkal foglalkozó tudományág.” Mások ennél pontosabban írták le a szó jelentését, például: „Új teremtett szavakról van szó, vagy ilyen régiós szónak új jelentést ad,” „Új alkotott szavak,” „Új szavak a nyelvben, amelyek népszerűek és gyakran használják őket,” „Újonnan keletkezett szó.”

A kérdőív második kérdésére – „Véleménye szerint mi jellemzi a mai magyar nyelv újdonságait? (Például: Sok van belőlük? Kevés? Kik, hol, milyen helyzetben használnak nyelvi újításokat? stb.)” – adott válaszok tanulságosak voltak, több szempontból is. Az egyik szembevető jellemző az volt, hogy az adatközlők 80%-a megemlítette válaszában az angol nyelv erőteljes hatását. Ezt tehát érezték a mai magyar nyelvhasználatban, részben olyan módon, hogy például egy adott szó, amely széles körben elterjedt (erre az internetes nyelvhasználat neologizmusait említették példaként), megjelent a magyarban is; másfelől válaszaikban előkerült a fiatalok nyelvhasználata, a diáknyelv, a szleng mint viszonyításra alkalmas szociokulturális tényező (vö. Tolcsvai Nagy 2012: 34–39). Például: „Sok szleng, ami mindig változik, és több angol szó is van;” „Egyre több anglicizmus van (általában az interneten használják, vagy a fiatalabb generációk);” „Más nyelvekkel együtt használt írásrendszer, különösen a fiatalok körében.” Két adatközlő említette még meg a járványszókincset mint sajátos, konkrét társadalmi, történelmi eseményhez kapcsolódó jelenséget, például: „Nem tudom, szerintem nincs sok újdonság a pl. járvány szókincs kívül és hasonló”.

6. Az adatközlők neologizmushasználatáról

A kérdőív harmadik kérdése az adatközlők elmúlt egy évének magyarnyelv-használatában megjelenő neologizmusokkal kapcsolatban tett fel kérdést: „Gondoljon vissza, kérem, a saját magyarnyelv-használatára az elmúlt 1 évben! Milyen nyelvi újdonságokkal találkozott szóban vagy írásban? Soroljon fel annyi példát, amennyire vissza tud emlékezni!” Az adatközlők nem mindegyike válaszolt erre a kérdésre (16 személytől érkezett válasz); azok ugyanakkor, akik válaszoltak, mind szemantikai, mind helyesírási szempontból, mind a keletkezés idejét tekintve változatos neologizmusokat adtak meg.

A válaszok főbb jellemzői a következők voltak: volt, aki leírta, hogy egyáltalán nem tud felidézni ilyen nyelvi újdonságot. Volt, aki szavakra asszociált elsősorban, és elkülönítette ezeket aszerint, hogy „az órán” tanulta őket (pl. *zárda*, *kizsákmányol*, *hegemónia*), vagy később, a munkahelyén találkozott velük (pl. *nettó*, *viszonoz*). Az idézett lexémák esetében látható, hogy valójában nem számítanak neologizmusnak a mai magyar nyelvben: inkább arról van szó ezekben az esetekben, hogy a nyelvhasználó (nyelvtanuló) számára voltak újak ezek a szavak a megtanulás fázisában. Elképzelhető, hogy emlékezetes volt számára, amikor találkozott a magyar nyelvben ezekkel a szavakkal, mert rácsodálkozott a jelentésükre, vagy nehezen tanulta meg őket, esetleg félreértette a jelentésüket. Ezeknek a szavaknak az esetében tehát személyes élmény felidézésére került sor, valójában nem neologizmusnak számító alakulatok előhívásával.

Az adatközlők egy másik csoportja kifejezetten az internetes, számítógépes, mobiltelefonos nyelvhasználatra asszociált, a technikai újításokat, újdonságokat tehát összekapcsolta a – vélt vagy valós – új jelentéssel, amikor például ilyen szavakat idézett fel: *cécézni, formattálni, zoomolni, blogger, vlogger, tiktokozik, szelfizik, offol*. Érdekes, hogy ezeknek egy csoportja kimondottan régebbi keletkezésűnek számít (*blogger, vlogger*), illetve van köztük olyan is, amelyik napjainkban már nem is kimondottan használatos (*formattálni*). Az adatközlők egy része stilisztikai szempontból kimondottan szlengnek számít, inkább a fiatalok által használt, napjainkban valóban „trendi”-nek tekintett szavakat sorolt fel (pl. *tiktokozik, szelfizik, alter lány, gáz, szioka, offol, chillel, király, zsír, adom, vágom, sztori*). Ezek között a szavak között is találhatóak olyanok, amelyek – a számítógépes példákhoz hasonlóan – szintén nem számítanak ma újdonságnak: a *szelfizik, alter lány, király, zsír, vágom, sztori* már több éve vagy akár néhány évtizede megtalálható a magyar nyelvben. Egy adatközlő említett egy helyesírási jellemzőt, amelyet ő újszerűnek, megfogalmazása szerint „inkább angolos”-nak érzett: a megszólítás utáni felkiáltójel helyén álló vesszőt (*Kedves XY!* helyett *Kedves XY,*). Erről a formáról elmondható, hogy – főként az elektronikus levélírásban – már hosszabb ideje jelen van a magyarban is, nem tekinthető tehát kifejezetten neologizmusnak.

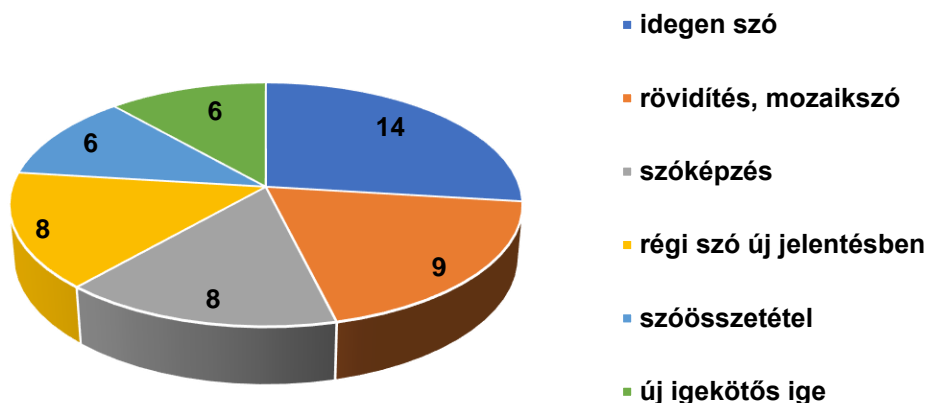
A kérdőív következő kérdése arra kereste a választ, hogy az adatközlők jellemzően kikkel folytatott kommunikációjukban hallották vagy olvasták a neologizmusokat, amelyeket felsoroltak. Ez a pont feleletválasztós típusként sorolt fel csoportokat, amelyekből azonban többet is megjelölhettek az adatközlők. A legtöbb, 17 esetben az „internetes kommunikációban bárkivel (pl. közösségi médiában)” lehetőséget választották ki az adatközlők, 14 esetben pedig a „kortársak, barátok/diákok informális kommunikációban” opciót jelölték meg. Sokkal kevesebb szavazat érkezett az idősebb emberekkel és a hivatalos kommunikációban használt lehetőségre. Az adatközlők tehát a neologizmusjellegből következően adekvát módon idézték fel, hogy – a fentebb már említett szociokulturális tényezők mentén osztályozva – az informális és a kortársakkal folytatott kommunikáció során használják a felsorolt új szavakat. Válaszaik rámutattak arra is, hogy felismerték: ezek a neologizmusok gyakran az interneten, a közösségi médiában jelennek meg, terjednek vagy válnak népszerűvé.

7. Az adatközlők ismeretei a felsorolt neologizmusok grammatikájáról

A kérdőív következő kérdése arra kereste a választ, hogy az adatközlők felismerik-e, milyen grammatikai felépítéssel rendelkeznek azok a neologizmusok, amelyeket felsoroltak (több válasz megjelölésére is volt lehetőség). Alapvetően a leggyakoribb szóalkotásmódok közül választhattak az adatközlők (szóképzés, összetétel, elvonás, rövidítés, mozaikszó-alkotás, szóátvétel egy másik nyelvből; vö. Keszler 2000: 307–320, Lengyel 2000: 321–345), illetve a neologizmustéma jellemzőiből következően még az alábbi lehetőségekből: régebbi szavak, kifejezések új jelentésben; egyszeri szóalkotások (hapax legomenonok); igekötős új igék; egyéb.

A legtöbb találatot a másik nyelvből átvett (idegen) szó mint jellemző folyamat kapta: összesen 14-en választották ezt a lehetőséget az adatközlők. 9 alkalommal választották a rövidítések, mozaikszók típusát, 8–8 alkalommal pedig a szóképzést és a régebbi szavak új jelentésben történő felelevenítését a mai nyelvhasználatban. Megemlíthető még a szóösszetétel és az igekötős igék új jelentésben csoportja, amelyet 6–6 alkalommal jelöltek meg az adatközlők. A kapott válaszok arányát az 1. számú diagram ábrázolja.

Adatközlői válaszok az említett neologizmusok szóalkotásmódjáról

1. diagram: Az adatközlők válaszai az általuk említett neologizmusok szóalkotásmódjával kapcsolatban

8. Kedvenc neologizmusok

A kérdőív utolsó kérdése arról érdeklődött, hogy van-e az adatközlőknek jelenlegi magyarnyelv-használatukban kedvenc neologizmusuk, amelyet szívesen használnak, amikor magyarul írnak vagy beszélnek.

A válaszok legtöbbször nem tekinthető a fent említett definíció értelmében neologizmusnak, mert ezek jellemzően vagy olyan szavak, kifejezések, amelyek már korábban bekerültek a magyar nyelvbe és legtöbb szótárba; vagy olyan alakulatok, amelyek az adatközlők számára valóban újdonságnak számíthatnak, amikor először találkoztak velük, mert például idegen szavak, idegen szavakból képzett igék vagy igeelvek voltak, vagy éppen nyelvjárási jellegűek, és korábban nem találkozott velük az adatközlő. Néhány példa ilyen jelenségekre: *hahaha*, *hoppá*, *kizsákmányol* (régibbi keletkezésű szavak); *interpretáció*, *reinkarnáció*, *meditálni*, *akceptálni* (idegen eredetű szavak); *plázázni*, *picsogni* (sic!), *jakuzzizni*, *csetelni*, *gyrosozni*, *vágom* ('értem' jelentésben), *becsekkol* (a nyelvben már legalább egy évtizede jelen lévő szavak, amelyeket korábban neologizmusként tartottunk számon, 2024-ben már nem számítanak annak; *Tedd be az ajtót!* – Vas vármegyei használata a *Csukd be / Zárd be az ajtót!* helyett (szociolingvisztikai szempontú, a nyelv területi változatainak, a nyelvjárásoknak különféle megfogalmazásaiból fakadó különbség; vö. Kiss 2002: 74–78).

9. Összegzés

A tanulmány egy 2024 májusában felvett kérdőíves felmérés vonatkozó eredményei alapján elemezte, hogy hogyan viszonyulnak ma magyarul B2-C1 szinten tudó, a magyar nyelvet aktívan használó külföldi nyelvhasználók a magyar nyelv neologizmusaihoz. Kíváncsiak voltunk egyfelől arra, hogy tudják-e definiálni a jelenséget, másfelől pedig arra is, hogy személy szerint ők milyen grammatikai, stilisztikai jellegzetességekkel bíró és milyen jelentésű neologizmusokkal találkoztak a közelmúltban.

Az eredmények elgondolkodtatóak: a magyar anyanyelvű nyelvhasználókhoz hasonlóan az adatközlők szívesen idéztek fel neologizmusokat (vö. Sólyom 2016), tény ugyanakkor, hogy ezek a szavak, kifejezések több esetben már nem számítanak neologizmusnak a mai magyar nyelvhasználatban, mert bár szlenges stílusúak, ezért asszociálhatók a fiatalok nyelvhasználatával, régebbi keletkezésűek. Elmondható az is a megadott szavakról, kifejezésekről, hogy van köztük néhány nemzetközi szó vagy idegen nyelvből átvett szóból keletkezett, gyakran toldalékformájával ellátott magyar szóalak. Mindegyik csoport esetében igaz ugyanakkor az, hogy a felsorolt jellemzők még nem teszik őket neologizmusokká napjaink magyar nyelvében. Ezeket a szavakat, kifejezéseket feltehetőleg azért adták meg az adatközlők, mert számukra újdonságként hatottak, nemrég találkoztak velük tanulmányaik vagy munkájuk során.

A felsorolt lexémák grammatikai felépítését – feleletválasztós kérdés során – széleskörűen tudták jellemezni az adatközlők, és a szóalkotásmódok, amelyeket gyakorinak éreztek (például idegen szó, rövidítés, szóképzés), valóban napjaink magyar nyelvének leggyakoribb szóalkotásmódjai közé tartoznak; jól érzékelték tehát az adatközlők, hogy ezeknek a segítségével gyakran kerülnek be neologizmusok a magyar nyelvhasználatba.

Irodalom

- Bañcerowski Janusz 1994. A kommunikációs kompetencia és összetevői. *Magyar Nyelvőr* 118 (3): 277–286.
- ÉKsz.² = Pusztai Ferenc (főszerk.) 2003. *Magyar értelmező kéziszótár*. Akadémiai Kiadó, Budapest. (ÉKsz.²)
- Keszler Borbála 2000. A szóképzés. In: uő. (szerk.): *Magyar grammatika*. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest. 307–320.
- Kiss Jenő 2002. *Társadalom és nyelvhasználat: szociolingvisztikai alapfogalmak*. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest.
- Kozocsa Sándor Géza 2008. Neologizmus. In: Szathmári István (főszerk.): *Alakzatlexikon. A retorikai és stilisztikai alakzatok kézikönyve*. Tinta Könyvkiadó, Budapest. 425–428.
- Lengyel Klára 2000. A szóösszetétel. A ritkább szóalkotási módok. In: Keszler Borbála (szerk.): *Magyar grammatika*. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest. 321–345.
- Nádor Orsolya 2018. *Tanított (anya)nyelvünk*. Magyar nyelv-tanári segédkönyvek. KRE–L’Harmattan Kiadó, Budapest.
- Pap Andrea 2019. Az udvarias (és udvariatlan) nyelvi viselkedés mint kompetencia (különös tekintettel a magyar mint idegen nyelvre). In: Gazsi Rebeka Dalma (szerk.): *LINGUA CORVINUS NYELVI NAPOK. Tanulmánykötet. A megrendezett CORVINUS NYELVI NAPOK „Szaknyelvoktatás és vizsgáztatás perspektívái – interkulturális kihívások a nyelvoktatásban” című tudományos ülés szak előadóinak tanulmányai*. Budapesti Corvinus Egyetem, Budapest. 108–118.
- Sólyom Réka 2013. „Ez király! Lájkdol!” Neologizmusok külföldiek magyarnyelv-tanulásában. *THL2* 2013/1–2: 66–74.
- Sólyom Réka 2016. Mai magyar neologizmusok külföldiek és magyarok szemével: megértési folyamatok és attitűdök. In: Reményi Andrea Ágnes – Sárdi Csilla – Tóth Zsuzsa (szerk.): *Távlatok a mai magyar alkalmazott nyelvészetben*. Tinta Könyvkiadó, Budapest. 581–592.
- Sólyom Réka 2019 [2014]. *A mai magyar neologizmusok szemantikája*. *Nyelvtudományi Értekezések* 165. Akadémiai Kiadó, Budapest.
- Szathmári István 2004. *Stilisztikai lexikon: stilisztikai fogalmak magyarázata szépirodalmi példákkal szemléltetve*. Tinta Könyvkiadó, Budapest.
- Szili Katalin 2019. A magyar mint idegen nyelv oktatása mint alkalmazott hungarológiai diszciplína. *THL2* 2019/1–2: 84–95.
- Tolcsvai Nagy Gábor 2012. A stílus szociokulturális tényezőinek kognitív nyelvészeti megalapozása. In: Tátrai Szilárd – Tolcsvai Nagy Gábor (szerk.): *A stílus szociokulturális tényezői. Kognitív stilisztikai tanulmányok*. Eötvös Loránd Tudományegyetem, Budapest. 19–49.

Sólyom, Réka

Empirical findings on neologisms in the language use of learners of Hungarian

The paper focuses on the use of neologisms in speakers of Hungarian as a foreign language. Following a summary of the various ways in which neologisms can be characterized by language learners, the findings of a questionnaire filled out by speakers of Hungarian with other mother tongues are discussed. The study aims to demonstrate the language users' knowledge of the phenomenon of neologisms, the types of Hungarian neologisms that they are familiar with, and their opinions regarding neologisms in contemporary Hungarian language use. Twenty informants from various nations completed the questionnaire online in May 2024; their proficiency in Hungarian ranged from B2 to C1.